

ת"פ (ירושלים) 16513-09-23 - מדינת ישראל ע"י נ' פתחי רגבי (אחר/נוסף) ע"י

ת"פ (ירושלים) 16513-09-23 - מדינת ישראל ע"י נ' פתחי רגבי ע"י ואח'שלום ירושלים
ת"פ (ירושלים) 16513-09-23
מדינת ישראל ע"י

נגד

1. פתחי רגבי (אחר/נוסף) ע"י

ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

2. אדם קואסמה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד מופיד חאג'

בית משפט השלום בירושלים

[10.06.2024]

כבוד השופט עמיר שקד

ב"כ עו"ד

גזר דין בעניינו של הנאשם 2

1. הנאשם הורשע ביום 06.05.2024, על סמך הודאתו, בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (שתי עבירות), עבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק ועבירה של חבלה במזיד בצוותא לפי סעיף 413 בצירוף סעיף 29 לחוק, כל זאת במסגרת הסדר טיעון.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, ביום 03.07.2023, בסמוך לשעה 21:00, וביום

09.08.2023 בסמוך לשעה 21:00, התפתחו הפרות סדר בכניסה לשכונת עיסוואיה בירושלים כנגד כוחות הביטחון. במהלך ההתפרעות מיום 03.07.2023 יידה הנאשם מס' רב של אבנים גדולות אל עבר רכב משטרה ממרחק של כ-30 מטרים (להלן: "האירוע הראשון"). במהלך ההתפרעות מיום 09.08.2023 יידה הנאשם 3 אבנים אל עבר השוטרים ממרחק של כ-30 מטרים (להלן: "האירוע השני").

3. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן. אשר לעונש, הצדדים יטענו באופן חופשי.

ראיות לעונש

מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש, כך גם מטעם ההגנה לא הוגשו מסמכים כלשהם. עיקרי טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טען בפניי בית המשפט (עת הפנה לפסיקה) כי יש לעמוד על עובדות כתב האישום שבהן הורשע הנאשם, ובכללם על הערכים המוגנים שנפגעו וכן לנסיבות ביצוע העבירה כלפי כוחות הביטחון בכלל ובפרט, בעת הזו.
5. עוד נטען כי משעה שהמדובר בשני אירועים נפרדים, מאובחנים זה מזה, הן מבחינת פער הזמנים (כחודש ביניהם) והן מבחינת המעשה שהינו כנגד כוחות שונים שפעלו בגזרה, הרי שהמדובר בשני אירועים שונים ועל כן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאירועים בנפרד.
6. המאשימה עתרה לקבוע באירוע הראשון מתחם ענישה המתחיל ב-12 חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר, עת לגבי האירוע השני עתרה למתחם המתחיל ב-10 חודשי מאסר ועד ל-22 חודשי מאסר.
7. זה המקום לציין, כי המאשימה נימקה במהלך סיכומיה בע"פ את ההבדלים הנדרשים בעת הזו בין הנאשם שבפניי לבין שאר הנאשמים אשר הגיעו להסדר סגור במהלך ניהול התיק ובפרט בימי המוקד ועל כן ביקשה לגזור על הנאשם עונש הממוקם בשליש התחתון של כל מתחם, אך לא בתחתיתו כאשר לאחר חפיפה מסוימת בין המתחמים, ביקשה לגזור על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי מרתיע וקנס שיתחשב גם בנוזק שנגרם באירוע הראשון לניידת המשטרה.
8. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע את מתחם הענישה לשני האירועים כאירוע אחד ובאופן בו שמתחם הענישה יקבע בין 5 חודשי עבודות שירות ועד 12 חודשים עת יש לשיטתו למקם את הנאשם בתחתית המתחם. עוד הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה לעניין קביעת המתחם ובפרט למתחם אשר נקבע בהסכמה ע"י המאשימה לגביי שאר הנאשמים.
9. ב"כ שני הצדדים ביקשו להתחשב בכך שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, בגילו הצעיר של הנאשם ובהיותו נעדר עבר פלילי.
10. בטרם דיון והכרעה ולמען שלמות התמונה, יצוין כי בגין 2 אירועי ההתפרעות האלימים בשכונת עיסאווייה בירושלים הוגשו כתבי אישום כנגד 7 נאשמים (חלקם בגירים וחלקם קטינים חלקם בעלי עבר פלילי וחלקם ללא עבר) ומשעה שב"כ הנאשם מבקש לגזור גזרה שווה מעניינם של הנאשמים אשר נגזר דינם בימי המוקד לעניינו של הנאשם אפרט ולו במעט את השתלשלות המשפטית בעניינם.

11. בעת הזו, בפני בית המשפט 7 נאשמים אשר לחלקם מיוחסת השתתפות בהתפרעות באירוע הראשון או השני(בלבד) ולחלקם מיוחסת השתתפות הן באירוע הראשון והן באירוע השני, זה המקום לציין כי כל - 7 - הנאשמים הודו במיוחס להם והוכרע דינם, כאשר ההבחנה וזאת מעבר למיוחס להם, הינה מועד ההודאה והכרעת דינם ובמה דברים אמורים, 2 הנאשמים אשר הוכרע דינם ע"פ ובהתאם להודאתם בימי המוקד נגזר דינם באופן הבא : גזר הדין (הסדר סגור) בעניינו של הנאשם הקטין בעל עבר פלילי אשר השתתף בשני האירועים עמד על 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. גזר הדין (הסדר סגור) בעניינו של הנאשם הבגיר ללא עבר פלילי אשר השתתף באירוע אחד עמד על 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.(כתבי האישום תוקנו באופן כזה או אחר במהלך ההסדר בין המאשימה לב"כ הנאשמים).

דיון והכרעה

12. הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מעבירות מעין אילו ובפרט כלפי כוחות הביטחון אשר עושים לילות כימים לשם ביטחונה של מדינת ישראל על כלל אזרחיה, אינם מסתכמות אך ורק בפגיעה בתחושת הביטחון של תושבי השכונה בה בוצעו ההתפרעויות אלה פוגעות בתחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה, כל זאת תוך סיכון חייהם של כוחות הביטחון וזלזול בוטה בחוק, עת האבנים כוונו כלפי נידת משטרת ישראל והנוסעים בה, על כל המשתמע מכך ומשכך יש במעשים מעין אילו, פגיעה בערכים חברתיים מוגנים שעניינם שמירה על חיי אדם ושלמות הגוף, ביטחון הציבור, שמירה על הסדר הציבורי ועל שלטון החוק, וכן שמירה על בטחון השוטרים אשר ממלאים תפקידם נאמנה.

13. הצדדים חלוקים הן בדבר מספר מתחמי הענישה שיש לקבוע במקרה זה והן לגבי מתחם הענישה. המאשימה סבורה שיש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אירוע ואילו ההגנה ביקשה לראות בשני האירועים כאירוע אחד עת המדובר באישום אחד ובכתב אישום אחד. דעתי כדעת המאשימה שכן מקריאת כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם מפורטים ברקע העובדתי 2 אירועים הנחזים לאירוע אחד אך המדובר על אירועים נפרדים ושונים אשר מבוצעים בפרק זמן של כחודש אחד מהשני ובאופן בו בפרק הוראות החיקוק לפיהן ועלפי הן מואשם הנאשם המדובר ב - 2 עבירות נפרדות, על כל המשתמע מכך. על כן ולפי מבחן "הקשר הדוק" (לעניין זה ראה אשר נקבע בע"פ 4910-13 אהמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאירועים.

14. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה ועל כן לגבי מתחם העונש ההולם בעבירת מעין אילו, ועל כן בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מדיניות הענישה הנוהגת - פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה

15. המאשימה צינה במהלך סיכומיה בע"פ מס' פסקי דין בעניין מתחמי הענישה הנהוגות במקרים מעין אילו, מנגד ההגנה ביקש כי בית המשפט יאבחן את עניינם של הנאשמים מהפסיקה שהוגשה תוך ציון מראי מקום הקובעים מתחמי ענישה אחרים, כמפורט כדלקמן:

א. ע"פ 4324-16 חמזה נגאר נ'מדינת ישראל (31.07.16) - כב' בית המשפט העליון דחה ערעור על גזר דינו של כב' בית המשפט המחוזי בירושלים (ת"פ 21035-11-15) על פי האישום הראשון, הנאשם השתתף בהפרות סדר בשכונת ראס אל-עמוד בירושלים, במהלכן ידה אבנים לעבר שוטרים כשהוא רעול פנים. המתפרעים הנוספים חסמו את הכביש והשליכו אף הם אבנים וכן גם בקבוקי תבערה. על-פי האישום השני, הנאשם השתתף באירוע התפרעות נוסף ביחד עם אחרים בשכונת ראס אל-עמוד בירושלים. גם בפעם הזאת ידה אבנים, וזאת לעבר רכב כוחות הביטחון וכוחות אחרים שנעו באזור.

בנוגע לאישום הראשון נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 12-ל-30 חודשי מאסר בפועל. באשר לאישום השני, נקבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 20 ל-45 חודשי מאסר בפועל. הושתו על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 28 חודשים ומאסר על - תנאי.

ב. רע"פ 4770-18 זיאד הדרה נ'מדינת ישראל (12.07.2018) - כב' בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של כב' בית המשפט המחוזי בירושלים (ע"פ 52223-01-18) בגדרו של פסק דינו של כב' בית המשפט המחוזי, נדחה ערעורו של הנאשם על הכרעת דינו ועל גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (ת"פ 35471-11-15).

הנאשם נטל חלק בהתקהלות אסורה, אשר הפרה את הסדר הציבורי בצומת א-טור בירושלים. בתוך כך, הרים הנאשם אבן ויידה אותה ממרחק של כ-50 מטרים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במנעד שבין 7 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים של מאסר מותנה. הערעור אשר הוגש ע"י הנאשם לבית המשפט המחוזי בירושלים נסב הן על הרשעתו בדין והן על חומרת עונשו, הערעור נדחה על שני חלקיו כמו גם הרע"פ (כמפורט לעיל).

ג. ת"פ (מחוזי - ירושלים) 37131-02-19 מדינת ישראל נ' עבד אלקאדר דארי (12.09.2019) - הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרעות ובניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הנאשם השתתף בהתפרעות בה השתתפו עשרות מתפרעים, חלקם רעולי פנים, שירו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון וידו אבנים ובקבוקי תבערה לעברם, הנאשם נטל חלק פעיל עת יידה מספר אבנים לעבר אנשי כוחות הביטחון ממרחק של כ-40 מטר. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין 10 חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל. הושתו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ד. כאשר עיון בפסיקה (אשר לא צוינה ע"י המאשימה) מלמד כי בנסיבות דומות של השתתפות פעילה באירועים דומים מעין אילו שבפניי נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל גם על צעירים נטולי עבר פלילי, ואפילו על קטינים. מדיניות הענישה הנוהגת - פסקי הדין שצוינו מטעם ב"כ הנאשם כמפורט כדלקמן:

א. ת"פ (מחוזי - ירושלים) 19821-02-17 מדינת ישראל נ' עביד נאצר (01.11.20217) - הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירת חברות בארגון טרוריסטי, החזקת נשק עבירת ניסיון תקיפת שוטרים ובעבירת התפרעות. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות האישום הראשון נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל, עת נקבע כי בגין האישום השני נקבע מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר. על הנאשם הושתו 28 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים. (יש לציין כי בית המשפט קבע בין היתר לגבי האישום השני כי "... יש להתחשב בכך שאין מדובר באירוע המוני שהשתתפו בו עשרות מתפרעים, האירוע לא אירע במקום בו קיימת רגישות מיוחדת, אין מדובר על התפרעות על הר הבית, אלא על התפרעות נקודתית בסמוך לכניסה לעיסאווייה. כמו כן אין מדובר בשימוש בזיקוקים, בקבוקי תבערה או באמצעים חמורים יותר. אין מדובר באירוע שאירע תוך תכנון מוקדם, כאשר הנאשם השליך אבנים בעודו רעול פנים, אלא מדובר בידוי אבן אחת על ידי הנאשם במרחק של כ- 20 מטרים לעבר ג'יפ של משמר הגבול...")

ב. ת"פ (שלום - ירושלים) 33629-05-21 מדינת ישראל נ'אחמד סאלח (26.06.2022) - הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק קר. בית המשפט קבע בעניינו של הנאשם כי מתחם הענישה מתחיל במס' חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה עת קבע כי מעשיו של הנאשם (שם) אינם מגלים חומרה יתרה המחייבת הימנעות משקילת ריצוי המאסר בעבודות שרות, עת בסופו של דבר נזרקה אבן אחת או חפץ בודד, ממרחק של כ- 30 מטרים, ולא נגרם נזק למי מהשוטרים. על הנאשם הושת מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שרות עם עונשים נלווים.

ג. ת"פ (שלום - ירושלים) 17034-11-15 מדינת ישראל נ'אמג'אד ביטוני (28.06.2018) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התפרעות, עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ועבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. עת הנאשם השתתף בהתפרעות שכוונה נגד חגיגת יום ירושלים, ובמהלכה יידו מספר מתפרעים אבנים לעבר השוטרים, ופגעו בחזהו של שוטר. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם את מעשה הנאשם בנסיבותיו, נע מ-6 חודשי מאסר בפועל ועד ל-20 חודשי מאסר, לצד עונש מאסר מותנה וקנס או פיצוי למתלונן במקרים המתאימים. על הנאשם הושתו 9 חודשי מאסר בפועל.

ד. ת"פ (שלום - באר שבע) 30045-05-21 מדינת ישראל נ'עומר אל אעסם (03.10.2022) - הנאשמים הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים. על-פי כתב האישום המתוקן, לאחר ירי רקטי מסיבי לעבר אזור ירושלים ועוטף עזה, החל מבצע צבאי של צה"ל בעזה המכונה "שומר החומות". בד בבד, החלו הפרות סדר אלימות ברחבי הארץ ובין היתר, חסימות של צירי תחבורה, וידויי אבנים לעבר כלי רכב, במוקדים רבים ברחבי המדינה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים נע בין חמישה חודשי מאסר ועד לשנת מאסר. על הנאשמים הושתו שבעה חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד מאסר על תנאי. נסיבות הקשורות בביצועה של העבירה :

16. נסיבות ביצוע העבירות, המדובר בשני אירועים של התפרעות והתקהלות המונה מספר רב של משתתפים בשכונת עיסאויה כאשר חלקם רעולי פנים, תוך יידוי אבנים (בוצע ע"י הנאשם) וזריקת בקבוקי תבערה וזיקוקים (ע"י אחרים) אשר ביכולתם לגרום לנזקים חמורים הן לגוף והן לנפש ולרכוש, במיחוס לנאשם נגרם נזק לניידת משטרה - כל זאת סביב ציון יום השנה למותו של המחבל אברהים נאבולסי (האירוע השני). כלל ידוע הוא כי בכוחה של אבן לבנות ובכוחה של אבן להרוס ולפגוע - כִּי הִנֵּה פְּחֶמֶר בְּיַד הַנֹּאשֵׁם בְּרִצּוֹתוֹ בּוֹנֵה וּבְרִצּוֹתוֹ הוֹרֵס/פּוֹגֵעַ. לפיכך, אני סבור שמתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה (לאחר חפיפה בין המתחמים (לגבי כל אירוע)) נע בין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

מִן הַכֹּלֵל אֶל הַנֹּאשֵׁם

17. אומנם נטענו טענות בעניינם של הנאשמים הנוספים (הכלולים בכתבי האישום המייחסים השתתפות באירועים נשוא כתב האישום) אכן כפי שציינה המאשימה עניינם איננו תואם "אחד לאחד" לעניינו של הנאשם שבפניי וזאת מהטעם הפשוט כי לנאשם יוחסו 2- אירועים נפרדים כאשר כל אחד מהאירועים מלמד על חומרה רבה ומסוכנות בהתנהגותו של הנאשם בכלל ובפרט כלפי גורמי אכיפת החוק ואנשי מרות. האירועים בוצעו בהפרש של כחודש אחד מהשני, כאשר בעניינו הנאשם הודה והורשע בעבירות נוספות כמפורט בכתב האישום (הגם שלא יוחסה לו עבירה של חבלה חמורה אלא חבלה במזיד בצוותא) הרי שעל מתחם העונש ההולם בעניינו לשקף את התנהגותו ומעשיו של הנאשם, בכללותם כל זאת מבלי לגרוע ממועד ההודאה שכן לא ניתן להשוות דינו של נאשם אשר מציג לבית המשפט הסדר סגור אל מול נאשם אשר (זו זכותו) לטעון לעונש.

18. לעניין זה, אפנה לאשר נקבע ברע"פ 5128-21 אהמד סלאמה נ' מדינת ישראל (15.08.2021): "...אף לגופו של עניין, איני סבור כי יש להתערב בעונשו של המבקש לאור שינוי כתב האישום של אחיו. מחמוד הורשע במסגרת הסדר טיעון בינו לבין המשיבה - נקבע זה מכבר כי במקרים אלו כוחה של ההשוואה בין נאשמים מוגבל, שכן מערך השיקולים הפועלים בגיבושו של הסדר טיעון רחב יותר מזה הקיים בבוא בית משפט לגזור את דינו של נאשם (רע"פ 3446/18 חרחש נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.6.2018))..."

19. משפורטו נסיבות ביצוע העבירות וטענות הצדדים אבקש לפרט תחילה לקולא כי המדובר בנאשם צעיר (בן 19) ללא עבר פלילי אשר הודה במיחוס לו וחסך זמן שפוטי יקר ובכך למעשה נטל אחריות על מעשיו. כעת אפנה לפרט לחומרא, המדובר בהשתתפות פעילה של הנאשם בהתפרעות במדרג גבוה יחסית של חומרה שכן המדובר בנאשם אשר לא רק שנטל חלק בהימצאותו במקום האירוע אלא נטל חלק פעיל ב- 2 התפרעויות המוניות נפרדות (בפרק זמן של כחודש אחת מהשנייה) אשר בוצעו בין היתר מתוך מניע לאומני-אידיאולוגי כלפי כוחות הביטחון, כל זאת כמפורט בכתב האישום המתוקן.

20. לעניין זה אפנה לאשר נקבע ע"י כב' בית המשפט העליון בע"פ 3982-22 מדינת ישראל נ' מוחמד חג'וג (27.10.2022): "... בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות התפרעויות המוניות, ועל הצורך לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע ותרסן התפרעויות שעלולות לסחוף המון רב לצאת מגדר שליטה, ולסכן חיי אדם (עניין אסווד, פסקה 8; ע"פ 2285/05 מדינת ישראל נ' חמד, פסקה 7 [פורסם בנבו] (5.12.2005) (להלן: עניין חמד))..."

וכן לנקבע בעפ"ג 21523-08-15 מדינת ישראל נ' ענאתי (14.10.15): "לכך יש להוסיף את העובדה שהתפרעויות, תקיפות שוטרים ויידוי אבנים ובקבוקים הפכו לתופעה נפוצה בירושלים, וכפי שציינה המערערת הם מהווים "מכת עיר". עתה, ביום מתן פסק דין זה, ניתן אף לומר כי הפכו ל"מכת מדינה". לאחרונה אף קבע המחוקק הוראת חיקוק בעניינם של מידי אבנים וחפצים לעבר שוטרים, העושים כן במטרה להפריע להם במילוי תפקידם, בהעמידו את העונש המקסימלי על חמש שנות מאסר (סעיף 175א לחוק)..."

21. לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרא ולקולא, תוך שקילת הצורך בהרתעת הרבים, נוכח היקף תופעת ההתפרעות והאלימות המופנית לעבר כוחות הביטחון בכלל ובפרט בירושלים.

22. מצאתי כי בעת הזו בה נדרשת ענישה מרתיעה, הרי שיש לגזור על הנאשם עונש הנמצא ברף הבינוני של המתחם כל זאת מבלי להתעלם באופן מוחלט מההסדר בעניינו של הנאשם הנוסף (כמפורט לעיל) אשר עמד על 14 חודשים עת הנאשם שבפניי הודה (לאחר הסדר) במיוחס לו לאחר תיקון כתב האישום, ללא ניהול התיק/ראיות - על כל המשתמע מכך.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 15 חודשים בניכוי ימי המעצר.
2. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר שלא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע.
3. התחייבות על סך ₪ 6,000 להימנע בתוך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר לבצע עבירה מהעבירות בהן הורשע.
4. תשלום קנס בסך ₪ 3,000, או 30 ימי מאסר תמורתו אשר ישולם עד ליום 01.01.25.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, בהעדר הצדדים.